

[Tinning]

fordi forskningsmiljøerne vil komme til at stagnere. Alt sammen, fordi undervisningsministeren og hans politiske fæller insisterer på, at det ikke skal være læreanstalterne selv og de forskellige forskningsudvalg, men ministeriet, der fastlægger de helt præcise rammer for, hvordan forskningen skal udvikle sig. Hvis de så ikke vil være med, er der ikke noget at gøre ved det.

I VS tror vi, der ville blive lavet en forskning, som kunne bruges til noget, hvis de højere læreanstalter, både de studerende, personalet og brugerne, forstået ikke som erhvervslivet, men som de folk, der har nogle emner, de gerne vil have forsket i, fik en højere grad af indflydelse, fik lov at planlægge, hvad der skulle laves.

Steffensen (KrF):

Lad det være sagt til indledning, at de højere læreanstalter naturligvis ikke kan gå helt ram forbi, når landet er i økonomisk nød; det kan ikke nytte noget, man vil benægte den kendsgerning. Vi kunne alle ønske, der var mulighed for at øge ressourcerne også i den retning, men det er jo uden for enhver politisk realitet, hvis man vil gøre sig håb om, at vi i Danmark fortsat skal være herrer i eget hus.

Men når det er sagt, må man også understrege, at et af de områder, hvor man skal fare med megen lempe og i hvert fald med en meget stor grad af forsigtighed, just er de områder, som forespørgerne har sat spørgsmålstegn ved i dag. Grunden hertil er indlysende: når landets finanser er i uorden, er det klart, at man ikke lukker af for et af de nødvendige ressourceområder, som dette land har, og det er der bestemt heller ikke gjort i det, som ministeren og regeringen har lagt op til med den besvarelse, som undervisningsministeren i dag har givet. Det er jo blevet understreget – og det er også noget, man kan læse af budgetredegørelsen – at der er en svag stigning i rammerne frem til 1987, og de proportioner skal man nu ikke glemme.

Svækker man de højere uddannelser, svækker man samtidig landets muligheder for på lang sigt at rekruttere mennesker og råde over personer, der har den fornødne viden til at videreføre og videreudvikle vort samfund på vore egne vilkår og betingelser.

Jeg synes, der er et par aspekter, der fortjener særlig opmærksomhed. Visse forskningsinstitutter nyder internationalt ry, og de betyder umådelig meget både for den fortsatte videnudbygning og for international forskerforståelse. Derfor bør der netop på disse områder ikke ske for kraftige besparelser. Jeg mener også, at undervisningsministeren både i dag og navnlig under den redegørelsesdebat, vi havde for en tid tilbage, gjorde opmærksom på, at just grundforskningsbegrebet var noget væsentligt, og at det var det, ministeren og regeringen ville prioritere højest, når det drejede sig om, hvordan man skulle fordele ressourcerne og midlerne. Det er jo nemlig nødvendigt, at man prøver på at gøre sig nogle konstruktive tanker om det. Det er nødvendigt at overflytte økonomiske midler fra uddannelsesområder med dårlig beskæftigelse til områder med rimeligere beskæftigelsesmuligheder, samtidig med at det også er nødvendigt at tænke i nye baner; jeg tænker her på den rekvirerede forskning.

Men når det er sagt, skal det ikke skjules, at der vil opstå en lang række problemer, når det skal afgøres, hvordan man vil prioritere den ene ting forud for andre; der er nemlig ikke råd til at få opfyldt alle de ønsker, vi måtte have.

Det er vigtigt at opretholde en betydelig bredde i dansk forskning. Det vil i allerhøjeste grad være ufornuftigt, hvis man begyndte at skære for voldsomt dér, fordi forskningen trods alt er en nødvendig forudsætning for, at vi kan leve med et rigt og alsidigt åndsliv. Men det kan ikke nytte noget, at vi prøver på at lukke øjnene for den kendsgerning, at vi bliver nødt til i dag at overveje, hvordan vi får prioriteret tingene rigtigt, og jeg synes, denne debat har været en god mulighed for at få udvekslet nogle synspunkter.

I øvrigt står vi bag den besvarelse, undervisningsministeren i dag har givet.

Dorte Bennedsen (S):

Ministerens besvarelse i dag rummer følgende fire udtalelser:

»De højere læreanstalter er selvfølgelig inddraget i sparebestræbelserne.«

»De højere uddannelsesinstitutioner er det eneste område, hvor der ikke bliver tale om absolutte reduktioner totalt set.« – hvad disse lidt kryptiske ord så end måtte betyde.